

2005. március 9., szerda

23. elismeri, hogy a Petíciós Bizottság munkája sok szempontból különbözik a többi parlamenti bizottságtól, mivel számos ügyben önállóan jár el külső tanácsadás és az állampolgárok hozzájárulása alapján, valamint számos ügyben az elnök vagy a plenáris ülés fordul hozzá, és gyakran dönt a plenáris ülés vagy az Európai Parlament többi szervének utólagos hozzájárulása nélkül; úgy véli, hogy ez olyan eljárásokat tesz szükségessé, amelyek szükségszerűen eltérnek az Európai Parlament többi bizottságának eljárásaitól, azonban nem tesznek különös rendelkezéseket szükségessé az eljárási szabályzatban, mindamelllett alaposabb iránymutatás volna szükséges a bizottságon belül annak biztosítására, hogy munkája folyamatos és eredményei következetesek legyenek, valamint hogy hatását ellenőrizni lehessen;

24. felhív a megfelelő intézkedések megtételére, amelyek az új tagállamok polgárai számára biztosítják azon joguk tudatosulását, hogy az EK-Szerződés 194. cikke szerint, a Parlamenthez a Közösség tevékenységi területére tartozó és őket közvetlenül érintő ügyekben a petíciót nyújtsanak be, valamint hogy az EK-Szerződés 195. cikke szerint, az európai uniós intézményekben vagy szervezetekben felmerülő hivatali visszasság esetén az ombudsmannál panaszt terjesszenek elő;

25. felhívja a tagállamok parlamentjeit, hogy amennyiben még nem tették meg, a közösségi intézményekkel folytatott párbeszéd ésszerűsítése érdekében hozzanak létre nemzeti petíciós bizottságokat, amelyek szükség esetén együttműködnek az Európai Parlament Petíciós Bizottságával, illetve egyszersmind biztosítják az uniós polgárok jogainak átfogóbb bíróságon kívüli demokratikus védelmét;

26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és Petíciós Bizottsága jelentését a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, petíciós bizottságainak, valamint ombudsmanjainak, valamint a hasonló illetékes szervezeteknek.

P6_TA(2005)0069

A Lisszaboni Stratégia félidős felülvizsgálata

Az Európai Parlament állásfoglalása a Lisszaboni Stratégia félidős felülvizsgálatáról

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkére,

1. határozottan úgy véli, hogy az Európai Unió a fenntartható fejlődés globális célkitűzésével összefüggésben a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés szempontjából iránymutatóként szolgálhat a világon; újra megerősíti a lisszaboni és göteborgi Európai Tanács által kitűzött azon stratégiai célok érvényességét, amelyek a foglalkoztatás, a gazdasági reform és a versenyképesség megerősítésére, valamint a belső piac, a társadalmi kohézió és a környezetvédelem – mint a fenntartható növekedés-orientált gazdaság motorjai – megvalósítására irányulnak; továbbá úgy véli, hogy a Lisszaboni Stratégia az EU legfőbb prioritása kell, hogy legyen a következő öt évben;

2. megerősíti elkötelezettségét a Lisszaboni Stratégia iránt és a Stratégia azon elképzelése iránt, hogy dinamikus gazdaság és egy magasabb életszínvonalú, fejlettebb társadalom jöjjön létre, valamint fokozódjon a növekedés és a foglalkoztatás, ezáltal teremtve meg a társadalmi kohézió és a környezetvédelmi politika keretét; úgy véli, hogy a fenntartható növekedés és foglalkoztatás Európa legsürgetőbb célja, amely a társadalmi és környezeti fejlődés alapjául szolgál; meg van győződve arról, hogy a jól megtervezett szociális és környezeti politikák Európa gazdasági teljesítménye megerősítésének kulcsfontosságú elemeit képezik;

3. elismeri, hogy miközben az áruk szabad mozgása már jól működik, a belső piac még messze van a teljes megvalósulástól, és hogy ezért nagyobb erőfeszítéseket kell tenni a belső piac teljessé tétele érdekében;

4. úgy ítéli meg, hogy a lisszaboni menetrend sikere megköveteli, hogy a tagállamok vigyék véghez az európai társadalmi modell megőrzéséhez szükséges strukturális reformokat; úgy ítéli meg, hogy növekedésbarát makrogazdasági keretre is szüksége van, és hogy ezen keretnek ötvöznie kell a stabilitást a lisszaboni célokba történő beruházással kapcsolatos ösztönzőkkel;

2005. március 9., szerda

5. elismeri mindenekelőtt a környezetvédelmi politika növekedéshez és foglalkoztatáshoz – különösen az öko-innovációk fejlesztése révén – történő pozitív hozzájárulását, és elismeri másodsorban, hogy az EU-nak szembe kell néznie számos, a természeti erőforrásokkal és a környezettel kapcsolatos olyan kihívással, mint pl. az éghajlatváltozás, a csökkenő biológiai sokféleség, amelyek – ha nem vesszük őket figyelembe haladéktalanul – költségeket fognak generálni és közvetlen következményekkel fognak járni a Lisszaboni Stratégia növekedési célkitűzései tekintetében; ezért úgy véli, hogy a környezeti szempontokat fel kell venni a felülvizsgált lisszaboni folyamatba; hangsúlyozza, hogy az ésszerű környezeti, egészségügyi és élelmiszerbiztonsági politikák pozitív hatást fognak gyakorolni a növekedésre és a versenyképességre;

6. úgy véli – a Bizottsággal egyetemben –, hogy a Lisszaboni Stratégia újjáélesztéséhez alapvetően fontos annak orvoslása, hogy nem sikerült elérni a 2000 márciusában kitűzött célokat, és a Lisszaboni Stratégiát a nemzeti, illetve európai vita központi kérdésévé tenni; úgy véli, hogy ez viszont az alábbi szempontok függvénye:

- a prioritások hatékonyabb kijelölése azonosíthatóan prioritást élvező intézkedésekkel a lisszaboni menetrend mindhárom alkotóelemében az egyértelműbb összpontosítás elérése érdekében a lisszaboni folyamat szerteágazó orientációjának kiigazítása végett;
- olyan vonzó, megfelelően közölt elképzelés, amely alapján az európai közvélemény mozgósítható;
- a politikák nyíltabb és átláthatóbb módon történő kialakítása és végrehajtása a demokratikus felelősségre vonhatóság növelésének érdekében, és annak érdekében, hogy a kérdést mind nemzeti, mind európai szinten a parlamenti képviselők és az állampolgárok még inkább magukénak érezzék;
- a kitűzött célok érzékelhető kifejezéséhez szükséges nemzeti és az európai költségvetési források;
- a magán- és közberuházások fellendítése.

7. úgy véli, hogy a tavaszi Európai Tanácsnak a lisszaboni stratégiát a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló kulcsfontosságú célkitűzésekre kell összpontosítania a következő, tudásalapú társadalomra irányuló intézkedések révén: a lisszaboni célokba történő köz- és magánberuházások elősegítése, a vállalkozásbarát környezet támogatása, valamint a társadalmi beilleszkedésen, szolidaritáson és alkalmazkodóképészen alapuló társadalompolitika támogatása, valamint Európa környezetvédelmi politikájának oly módon történő átalakítása, hogy az a versenyképességet növelő forrássá váljon;

8. úgy véli, hogy egy növekedésorientált, fenntartható makroökonómiai területet kell biztosítani, hogy ezek a gazdasági, társadalmi, és környezetpolitikai célok megvalósuljanak, és úgy véli, hogy ez Európa nemzetközi versenyképességének előfeltétele; megállapítja, hogy ennek részét képezi a dinamikus gazdasági és munkaerő-piaci fejlődés, valamint a stabil valuta, az állam eladósodásának és az állami deficitnek a csökkentése, továbbá a nyugellátás tartós biztosítása;

9. úgy véli, hogy ösztönözni a vállalkozói kedvet, a kockázatvállalás kultúráját, valamint az önálló kezdeményezéseket és a felelősségvállalást, valamint hogy a gazdasági vonatkozású szabályozás átlátható és bürokrácia mentes, az adórendszer pedig egyszerű és igazságos kell, hogy legyen; megállapítja, hogy nagymértékben kiszámítható gazdaságpolitikára van szükség;

10. kitart amellett, hogy a változás eléréséhez szükséges széles körű koalíció kialakításához a Lisszaboni Stratégiát általánosan egy olyan stratégiaként kell felfogni, amelynek hasznait széles körben fogják élvezni, és amelyet az összes érintett társadalmi-gazdasági szereplővel együttműködésben kell kidolgozni; amely olyan munkaerőpiacokat keres, amelyek támogatják a dinamizmust és a biztonságot; amely törekszik a szociális biztonság modernizációjára, de nem annak gyengítésére; és végül amely a magas színvonalú társadalmi és környezetvédelmi előírásokat Európa versenyképes modellje részének tekinti;

11. hangsúlyozza a szolgáltatások egységes piaca megteremtésének fontosságát Európa versenyképessége érdekében, a piacnyitást, a közszolgáltatásokat, valamint a szociális és fogyasztói jogok közötti egyensúly mellett; rámutat a közérdekű szolgáltatásoknak a társadalmi integráció, a területi kohézió és a hatékonyabb belső piac előmozdításában játszott szerepére; felkéri a tavaszi Európai Tanácsot, hogy vállaljon kötelezettséget egy közérdekű szolgáltatásokról szóló közösségi jogi keret elfogadására, amely biztosítja a közérdekű szolgáltatások minőségét és valamennyi európai polgár számára az azokhoz való hozzáférést, miközben alkalmazzák a szubszidiaritás és az arányosság elvét a közérdekű szolgáltatásokra;

12. ismételten hangsúlyozza a magas színvonalú, általánosan hozzáférhető és hatékonyan nyújtott közszolgáltatások életminőséggel és társadalmi kohézióval kapcsolatos – a Lisszaboni Stratégiát alátámasztó – célokhoz történő hozzájárulását; úgy ítéli meg, hogy a közbeszerzési eljárások hatékony végrehajtásának szerepelnie kell a lisszaboni célok között;

2005. március 9., szerda

13. úgy ítéli meg, hogy a KKV-knek a Lisszaboni Stratégia céljai eléréséhez történő lényeges hozzájárulását határozottabban el kell ismerni; megállapítja, hogy a KKV-ágazat nem csupán a legnagyobb foglalkoztatottsági részesedéssel rendelkezik az EU-ban, hanem az elmúlt években több új munkahelyet is teremtett, mint bármely más ágazat; ezért fokozottabb intézkedéseket követel a KKV-barátabb környezet létrehozására, a szükségtelen bürokratikus terhek elkerülése és a beruházásokhoz szükséges pénzügyi forrásokhoz való jobb hozzáférés biztosítása révén;

14. úgy véli, hogy egy olyan társadalom megteremtése érdekében, amely kedvezően fogadja a változást, a több érdekelt részvételét biztosító gazdasági döntéshozatali stílus döntő fontosságú lesz; emlékeztet arra, hogy a brüsszeli Európai Tanács hangsúlyozta, hogy a Lisszaboni Stratégiában központi szerepet játszik a magas szintű szociális védelem; újból megerősíti, hogy elfogadhatatlan, hogy emberek a szegénységi küszöb alatt éljenek és a társadalmi kirekesztés sújtsa őket; támogatja a brüsszeli Európai Tanács felhívását a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre irányuló politikák megerősítésére annak érdekében, hogy átfogó koncepció szülessen a szegénység 2010-re való felszámolásához szükséges határozott lendület megújításához, és annak érdekében, hogy valamennyi európai polgár számára biztosított legyen az alapvető jogaikhoz való hozzáférés; valamint kéri a tavaszi Európai Tanácsot, hogy kötelezze el magát egy ambiciózus célokat meghatározó szociális menetrend mellett;

15. úgy ítéli meg, hogy a vegyi anyagokra vonatkozó új jogszabályról (REACH) történő kielégítő megálapodás egyértelmű példaként szolgál a Lisszaboni Stratégia gyakorlati megvalósítására, amely egyensúlyt teremt a versenyképesség és a környezetvédelmi, társadalmi és közegészségügyi célok között;

16. úgy ítéli meg, hogy a fenntartható energiakínálatot támogató versenyképes energiapiac a versenyképes és fenntartható európai gazdaság egyik feltétele, és sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy új kezdeményezést az összes piaci szereplő és az összes energiafajta – beleértve a megújuló energiafajtákat is – közötti egyenlő feltételek biztosítása érdekében; továbbá megállapítja, hogy a megnövekedett forráshatékonyág csökkenti az ipar és a háztartások költségeit, azaz forrásokat szabadít fel más befektetések számára, és csökkenti az Európai Unió gazdaságának függését a ritka erőforrásoktól és változékony erőforrási piacoktól;

17. úgy véli, hogy a féldívs felülvizsgálatnak megfelelő súllyal kell kezelnie azt, hogy az új ígéretes jövőjű technológiák (pl.: a nano- és mikrotechnológiák, az orvosi és lézertechnológiák, a szállítási és logisztikai technológiák), valamint a a környezettechnológiai és magas szintű környezetvédelmi előírások hogyan járulhatnak hozzá egy eredményes versenystratégiához; sürgeti az ökoteknológiák és az ökohatékony innovációk nagyobb támogatását; tágabb értelemben véve hangsúlyozza az életminőségnek a beruházások és ipar-telepítés terén betöltött szerepét; úgy véli, hogy az éghajlatváltozásnak és a biológiai sokféleség csökkenésének figyelmen kívül hagyása súlyosan veszélyezteti ezen célok elérését;

18. tekintettel az Európai Tanács jövőbeli éghajlatpolitikával kapcsolatos döntésére, ismételten megerősíti az éghajlatváltozásról szóló Buenos Aires-i konferencia eredményeiről szóló, 2005. január 13-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ kifejezett nézeteit;

19. felhívja a Bizottságot, hogy határozottan álljon azon stratégiákra vonatkozó javaslatok élére, amelyek célja a munkerőpiacok működésének javítása, az európai fiatalokat érintő jövőbeli változások felmérése, és hogy javuljanak a fiatalok lehetőségei a diplomák elismerése, a határokon átnyúló oktatás és szakmai lehetőségek terén és a generációk közötti szolidaritás elvét tiszteletben tartás, úgy hogy az összeegyeztethető legyen a demográfiai helyzettel; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a szükséges átfogó intézkedéseket annak érdekében, hogy a létező nemzeti nyugdíjrendszerek kiegészítéseként támogassák a kiegészítő finanszírozási rendszereket; úgy véli, hogy a munkaerőpiacok rugalmasabb működésének arra kell összpontosítania, hogy növekedjen az emberek munkavállalási lehetősége, külön hangsúlyt fektetve a KKV-k különleges igényeire;

20. ennek megfelelően támogatja a számos tagállam által javasolt kezdeményezést az európai ifjúságért, amely szerepel a Bizottság tavaszi Európai Tanácshoz intézett közleményében;

21. úgy ítéli meg, hogy az új tagállamokban kiemelt jelentőséggel bíró vidékfejlesztési mezőgazdasági kiadások, különösen a fiatal mezőgazdasági termelők képzése érdekében, a Lisszaboni Stratégia létfontosságú részét képezik;

22. úgy véli, hogy a jogszerű migrációnak fontos szerepe van Európa tudásalapú gazdaságának javításában, valamint a gazdasági fejlődés előmozdításában;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0005.

2005. március 9., szerda

23. úgy véli, hogy a tudásalapú gazdaság terén Európa által nyújtott kiváló teljesítmények egy megfelelő oktatási háttérrel rendelkező és jól képzett munkaerő megteremtésétől, valamint a kutatás és innováció mértékének és hatékonyságának nagy mértékű növelésétől függenek; ragaszkodik ahhoz, hogy a mindenki számára hozzáférhető, magas szintű oktatás alapvetően fontos az erős gazdaság és az igazságos társadalom megvalósításához; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tevékenyen támogassák a tudományos kutatást az innovációs folyamat valamennyi szakaszában az elképzelések kidolgozásától a vállalati megvalósításig;
24. felszólít arra, hogy a félidős értékelés az oktatást, a képzést, az emberi tőke fejlesztését és az élethosszig tartó tanulást tegye a Lisszaboni Stratégia központi témájává, és úgy ítéli meg, hogy a tavaszi Európai Tanácsnak ambiciózus célokot kell kitűznie;
25. emlékeztet arra, hogy egyes tagállamokban a munkavállalásból kiszoruló munkavállalók között legtöbben a nők vannak, akik közül sokan attól függően vállalnak fizetett munkát, hogy rendelkezésre áll-e ilyen munkahely, és az mennyire vonzó; ezért felszólítja a tavaszi Európai Tanácsot arra, hogy a Lisszaboni Stratégiával összefüggésben foglalkozzon a nemek közötti esélyegyenlőség biztosításának szükségességével, beleértve a családbarát foglalkoztatási és munkaidő-szabályozás, a biztonságos foglalkoztatás és az egyenlő bánásmód ösztönzését, a képzési lehetőségek javítását, a nemek szerinti megkülönböztetésen alapuló fizetések megszüntetését, a gyermekgondozás bővítését és az idősgondozás támogatását;
26. támogatja az integrált kutatási és iparpolitikára vonatkozó elképzelést a KKV-kre és a pénzügyi lehetőségekre helyezett különös hangsúly mellett; úgy ítéli meg továbbá, hogy Európának rendezett ipari alapokra van szüksége, és hogy versenyképességét a magánkezdeményezéseken és/vagy a köz- és magánfinanszírozású társulásokon alapuló jelentős technológiai kezdeményezések létrehozása révén kell javítani;
27. felszólítja az összes tagállamot, hogy a tavaszi Európai Tanácson kötelezzék el magukat azon intézkedések mellett, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a K+F kiadások a nemzeti jövedelem legalább 3%-ára emelkedjenek (2% a magán-, 1% a közszektorban), és emellett biztosítsák, hogy megtörténik minden egyes támogatási intézkedés összegegyeztetése a lisszaboni célokkal; hangsúlyozza, hogy ezt a K+F-re szánt európai finanszírozás megduplázásával kell elérni, összhangban a lisszaboni célokkal, beleértve az Európai Kutatási Tanács – egy független kutatásügyi tanácsadó testület – létrehozásának jóváhagyását;
28. sürgeti a kutatók határokon átnyúló csereprogramjait megkönnyítő intézkedések kiemelt kezelését;
29. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy növeljék erőfeszítéseiket egy olyan költséghatékony, kevesebb teherrel járó és megfelelően működő közösségi szabadalomra vonatkozó javaslattal kapcsolatban, amely jogbiztonságot teremt, növeli a KKV-k lehetőségeit, és valódi lendületet ad az európai kutatásnak és fejlesztésnek;
30. támogatja a Bizottságot abban, hogy a Parlamenttel együtt a Lisszaboni Stratégia három pillérére alapozva egyértelmű jogalkotási és költségvetési prioritásokat tartalmazó megbízható útitervet állapítson meg; ragaszkodik ahhoz, hogy részletesen konzultáljanak a Parlamenttel annak tartalmáról, valamint ahhoz, hogy jöjjön létre egy hatékony közös programozási mechanizmus a Bizottság és a Parlament között;
31. kéri a Bizottságot, hogy a gazdasági, társadalmi, egészségügyi és környezetvédelmi hatásvizsgálatokat következetesebben alkalmazza, hogy működjön együtt az Európai Parlamenttel a hatályos jogszabályok ellenőrzésében és javításában, és ezáltal kiemelt kérdésként hatékonyan hajtja végre a jobb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodást⁽¹⁾, beleértve az össze érdekelttel történő hatékony konzultációra vonatkozó megfelelő mechanizmusokat; azonban ragaszkodik ahhoz, hogy a hatásvizsgálatok során mindig vegyék figyelembe pénzügyi és minőségi értelemben az intézkedések elmulasztásának költségeit és a hosszabb távú költségeket és hasznokat; felszólít az elfogadott és végrehajtott intézkedések jobb utólagos értékelésére is;
32. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg valamennyi jogalkotási javaslat tervezetét abból a szempontból, hogy összhangban áll-e a Lisszaboni Stratégia céljaival, annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli jogszabályok – még a komitológiai eszközök alkalmazása esetén is – teljes mértékben összhangban legyenek a szükséges demokratikus eljárásokkal, valamint a hatályos közösségi vívmányok egyszerűsítésére és ésszerűsítésére vonatkozó terveit javítása érdekében, ezáltal csökkentve a jogszabályoknak való megfelelés költségeit és forrásokat teremtve az innováció ösztönzésére és a munkahelyteremtésre;
33. támogatja a Lisszaboni Stratégia végrehajtását szolgáló nemzeti cselekvési tervekkel kapcsolatos elképzelést, amely szerint minden kormány kijelölne egy minisztert az intézkedések koordinálására;

(¹) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2005. március 9., szerda

34. üdvözlöi az egységesített jelentéstételt és kevesebb, de megfelelőbb mutatók használatára hív fel a Lisszaboni Stratégia gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi elemei terén elért előrelépés átláthatóbb mérésének biztosítására, beleértve a tagállamonkénti átültetési arányokat közlő, nyilvánosan hozzáférhető adatbázist, valamint a társfinanszírozott programok összehasonlító elemzéseit és legjobb gyakorlatait; kéri, hogy a Bizottság rendszeresen terjesszen az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek elé olyan közleményeket, amelyek a Lisszaboni Stratégia tagállamok általi végrehajtását értékelik;
35. követeli, hogy mielőtt a Bizottság haladásról szóló éves jelentéseit, valamint azok gazdasági stratégiai iránymutatásait a Tanácshoz továbbítják, azokat előzőleg küldjék meg az Európai Parlamentnek, hogy az véleményt nyilváníthasson;
36. felhívja a tavaszi Európai Tanácsot, hogy hozzon létre egyszerűbb és koherensebb irányítási rendszereket annak érdekében, hogy a közvélemény, illetve a közvélemény általi ellenőrzés és a parlamenti ellenőrzés koncentráltak lehessenek;
37. háromoldalú ülést javasol a három intézmény között a kulcsfontosságú politikai prioritások meghatározására az Európai Tanács éves tavaszi ülését megelőzően;
38. ragaszkodik ahhoz, hogy valódi párbeszédkultúrát kell kifejleszteni a Parlamenttel annak érdekében, hogy kialakuljon egyfajta közös felelősségérzet, mivel a kommunikáció és a gondos végrehajtás egyaránt rendkívüli jelentőséggel bírnak a Parlament számára; ezért úgy véli, hogy a Parlament és a Bizottság, illetve a Parlament és a nemzeti parlamentek közötti szoros partnerség, a regionális és helyi hatóságok fokozott bevonása mellett kulcsfontosságú a siker elérése szempontjából;
39. felhívja a figyelmet a 2005. március 16–17-én Brüsszelben tartandó parlamentközi konferenciára, amelynek célja, hogy elősegítse az együttműködést az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek között e célból; valamint felhívja a tavaszi Európai Tanácsot, hogy tegyen javaslatokat a parlamenti dimenzió és a nyilvános vita szerepének megerősítésére a Lisszaboni Stratégiában;
40. kéri, hogy a nemzeti és európai költségvetések, beleértve a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó jövőbeli pénzügyi tervet, juttassák kifejezésre a lisszaboni folyamat keretében kitűzött célokat;
41. elismeri a regionális politika által képviselt egyedülálló többletértéket a lisszaboni célok megvalósítása terén, és emlékeztet arra, hogy megfelelő pénzügyi eszközökre van szükség ahhoz, hogy hatékonyan és kiegyensúlyozottan lehessen választ adni erre a kihívásra; felhívja a figyelmet arra, hogy az átalakított strukturális alapok már határozottan a lisszaboni célokra összpontosítanak, és ragaszkodik ahhoz, hogy a pénzügyi terv tükrözze ezt a szerepet;
42. elismeri a transeurópai hálózatokkal (TEN) kapcsolatos projektek és gyors megvalósításuk jelentőségét a lisszaboni célok elérésének megerősítése tekintetében; ezért támogatja a Bizottság azon törekvését, hogy meggyőzze a tagállamokat arról, hogy ezeket a projekteket uniós költségvetési támogatással, valamint köz- és a magánfinanszírozású társulások révén kell megtervezni és finanszírozni;
43. olyan átfogó, fenntartható megközelítésre szólít fel a közlekedési politikában, amely a környezet számára kedvező új technológiák kiterjedtebb alkalmazásán alapul;
44. úgy véli, hogy új kezdeményezést kell elindítani az információs társadalommal kapcsolatban a 2010-ig jelentkező kihívásoknak való megfelelés érdekében, és hogy ennek a kezdeményezésnek stabil környezetet kell biztosítania az elektronikus kommunikáció és a digitális szolgáltatások fejlesztése számára, valamint az információs és kommunikációs technológiák kutatására, innovációjára, és alkalmazására irányuló európai uniós erőfeszítések fejlesztésére kell összpontosítania;
45. megállapítja, hogy az ún. kreatív iparágak gazdaságunk egyik legígéretesebb ágazatává kezdenek válni, valamint megállapítja, hogy hatalmas foglalkoztatási lehetőségek rejlenek az új média és a digitális kultúra területén;
46. felszólítja a tavaszi Európai Tanácsot, hogy ismerje el, hogy a beruházások Európa modernizációjának döntő fontosságú tényezői, és állapodjon meg a köz- és magánberuházások ösztönzésére irányuló közös intézkedésekben, külön hangsúlyt fektetve a Lisszabon szempontjából legfontosabb beruházási formákra;
47. felhívja a tavaszi Európai Tanácsot, hogy erősítse meg az Európai Beruházási Bank szerepét, hangsúlyt fektetve arra, hogy a hitelnyújtási tevékenységet jobban összpontosítsák a Lisszabont támogató beruházásokra, bővítsék a kockázati tőkével kapcsolatos megfelelő hitelnyújtást és a KKV-nek – különösen a tőkepiac által mellőzött KKV-knek – nyújtott támogatást;
48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.